

I TRIBUNA

Por de les consignes

MARIONA GONZÁLEZ, CONSELLERA GENERAL DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALDEMÒCRATA

Durant la campanya electoral Demòcrates per Andorra va repartir somnis. Quan van guanyar per majoria absoluta encara repartien somnis. I quan van fer el mal anomenat "Govern dels millors", els somnis per repartir encara no s'havien esgotat.

Un dels millors somnis fins i tot treia les ganes de despertar-se, ja que, malgrat ser 22 consellers generals donant suport al Govern de DA, estaven disposats –deien– a fer un pacte d'Estat per a la reforma de la Seguretat Social amb els sis consellers socialdemòcrates.

Nosaltres, mig adormits, ens els vam creure, disposats com estàvem, i com estem, a fer pactes d'Estat per millorar el benestar dels ciutadans. Ja ho vam demostrar l'any 2005 per fer una nova llei de la Seguretat Social. En aquell moment sí que es va fer un veritable pacte d'Estat entre totes les forces polítiques basat en el consens.

Ara, però, la situació és completament diferent. Són DA els que unilateralment proposen tota una sèrie de mesures aprovades pel consell de ministres que desvirtuen completament i trenquen aquell pacte, carregant-se, de passada, qualsevol possibilitat de consens amb el grup parlamentari socialdemòcrata.

Un cop han intentat fer-nos passar pels dolents, ara DA promet protecció contra els malsons. Uns malsons que, prèviament, s'han encarregat de repartir.

Les persones som éssers humans socials i, per tant, les emocions se'ns encomanen. El Govern, en boca del president del consell d'administració de la CASS, va aconseguir a través dels mitjans de comunicació esparitar totes i tots els ciutadans. Aquest

és l'objectiu, ja que com més espanxada està la societat menys racional serà el seu comportament i es deixarà fàcilment portar per les consignes d'aquell que consideri que pot solucionar la causa que produeix la por, el malson.

La consigna és clara: cal dir i repetir que les pensions de jubilació públiques estan en greu perill, i, per tant, el millor és contractar plans de jubilació privats, que ens asseguraran el que el sistema públic de pensions no ens pot assegurar. I, a més, cal afegir que els socialdemòcrates, promotors de la ignorància, no ens volen ajudar.

I això ho van repetint una vegada i una altra: en articles de premsa, en rodes de premsa durant el congrés, a través de comunicats del consell d'administració de la CASS..., ja que si no funciona a la primera han d'anar insistint.

Ara bé, la realitat és ben diferent del que pregona la propaganda de DA. Una de les grans preocupacions dels tres grups parlamentaris al moment de fer l'actual llei de la Seguretat Social va ser la de garantir a tots els assegurats el cobrament de les seves pensions futures. Seguint l'acord polític del 14 de desembre del 2005, la comissió encarregada va introduir tot un seguit de canvis en relació amb l'anterior normativa per tal d'assegurar la viabilitat futura de la branca de jubilació.

Aquests canvis van ser avalats per les conclusions del senyor Adolfo Jiménez, de l'empresa Gabinete de Asesoramiento Económico y Social, en els comentaris que va fer del projecte de reforma de la Seguretat Social a petició de l'anomenada comissió *ad hoc*. La conclusió deia textualment: "Es pot concloure que la reforma

millora de manera important la viabilitat financera del sistema a llarg termini. Si aquesta proposició de llei hagués estat en aplicació durant l'any 2007, les reserves de la branca de veïlla haurien augmentat en uns 31 milions d'euros."

El senyor Adolfo Jiménez, per encàrrec del consell d'administració de la CASS, en aquell moment presidit pel senyor Francesc Gran, va efectuar un estudi actuarial del sistema de pensions de jubilació d'Andorra.

Aquest estudi, *Proyección de ingresos y gastos del sistema de pensiones de Andorra-periodo 2010-2025*, el va presentar al consell d'administració de la CASS el senyor Jiménez el dia 14 d'octubre del 2009, juntament amb un informe comparatiu de seguretat social, *Análisis de diferentes sistemas de la seguridad social: situación actual y tendencias*.

L'estudi diu que l'efecte de l'actual llei de la Seguretat Social millora l'equilibri a llarg termini del sistema de pensions, de manera que els ingressos per cotitzacions serien suficients per cobrir les despeses de les pensions fins a l'any 2022, sense necessitat d'utilitzar les reserves.

El consell d'administració, en la reunió mantinguda el 28 d'octubre del 2009, va acordar adherir-se a les recomanacions detallades en les conclusions de l'estudi actuarial, per tal que, si esqueïa, el Govern les tingués en compte com a mesures necessàries per mantenir la viabilitat futura de la branca de jubilació.

Aquestes recomanacions eren vàries i diverses. Eren una sèrie de reformes que els països de la UE han anat introduint o ho aniran fent en el futur: incentivar la prolongació de la

vida laboral, endarrerir l'edat de jubilació, reduir les prestacions de jubilació, incrementar el nombre mínim d'anys per generar drets de jubilació i fins i tot posar topalls als imports de les pensions. L'augment de les cotitzacions ja es pot fer amb l'actual llei a través de la llei del pressupost.

Unes reformes que en cap cas passaven per aplicar un pla de pensions personal. ¿Vol dir això que tots els països les han introduït totes a la vegada, com pretén DA? Evidentment, no!! Aquí hi ha la diferència. Aquí és on es veuen les diferents polítiques. Per això serveixen les polítiques de la por! Per aprofitar la por generada per aplicar totes les retallades alhora i acabar de malmetre el nostre minso sistema de benestar social.

Sense ignorància, lluny de l'alarmisme i sense por, els socialdemòcrates som coneixedors de la realitat. I ens hauria agradat poder participar en un pacte d'Estat fet des del consens en el qual, abans de decidir i aprovar pel consell de ministres qualsevol mesura, haguéssim pogut comparar i discutir dels diferents models actuals de seguretat social de la Unió Europea. Això sí, tenint en compte el nivell de benestar social de cada país, perquè només es pot comparar el que és comparable, i aplicar la o les mesures més justes per als nostres ciutadans i ciutadanes.

No ens hem quedat al marge de la reforma de la Seguretat Social ni per poder criticar, ni per covardia, ni per evitar el desgast polític. La nostra responsabilitat i la nostra preocupació per totes i tots els assegurats ens ho impedeixen. Ens n'hem quedat al marge perquè DA ens n'han fet fora, actuant de manera unilateral i trencant el pacte assolit per consens de totes les forces polítiques l'any 2005.